

SUJUNGTI, BET NEPRIKLAUSOMI

2016-05-15 15:06 | Ainė Jacytė

Kaunas – atradimų miestas. Tai dar kartą įrodė vienuoliktus metus iš eilės vykusi Dizaino savaitė, gegužės 2–8 d. sujungusi didžiuosius Lietuvos miestus: Vilnių, Kauną, Klaipėdą, Šiaulius, Telšius ir tik šiais metais prisijungusius Anykščius.

Vienuoliktojo festivalio dalyvius vienijo tema – jungtys, kuria buvo siekiama akcentuoti tarpdiscipliniškumą, inovacijų svarbą, dizaino įtaką šalies ekonominei ir politinei situacijai, paskatinti dalyvius ieškoti naujų kūrybos sričių bei netradicinių darbų pristatymo sprendimų. Dizaino savaitės tikslas, anot organizatorių, pabrėžti tikrąją dizaino vertę: įžvalgių sprendimų, originalių idėjų ir preciziško, profesionalaus atlikimo sintezę.

Festivalio metu Kaune vyko ne tik žinomų kūrėjų parodos, savo darbus eksponavo ir tebestudijuojantys jaunieji menininkai iš Vilniaus dailės akademijos Kauno fakulteto, Kauno kolegijos J.Vienožinskio menų fakulteto, Kauno technologijos universiteto (KTU) Mechanikos inžinerijos ir dizaino fakulteto, KTU fotostudijos, taip pat Antano Martinaičio dailės mokyklos. Kviestiniai festivalio svečiai – jaunųjų Vengrijos dizainerių asociacija FISE (SYDA) ir Vokietijos dizaino žurnalas "Form". Be visą savaitę atviros ekspozicijos, žiūrovai galėjo sudalyvauti kūrybinėse dirbtuvėse, seminaruose.

Įsimintiniausias šiųmetinio festivalio atradimas – erdvė, kurioje buvo surengta ekspozicija, "Pienocentro" rūmai, vieni svarbiausių industrinės architektūros pavyzdžių visoje Lietuvoje. Tarpukariu statytame pastate ypatingą dėmesį patraukia laiptinė su modernaus stiliaus turėklais, plačiomis palangėmis ir į viršų užsisukančiais laiptais. Kiekviename aukšte, žvelgiant pro langus, atsiveria Laisvės alėja, tačiau ne ką mažiau žavi ir matomas vidinis kiemas, kuris – toks vienintelis visame Kaune, neretai vadinamas Čikaga.

Unikali Dizaino savaitės vieta kiek blaškė lankytojų dėmesį. Norėjosi ne tik pasimėgauti menininkų darbais, bet ir atrasti, pažinti pačią erdvę, tad dėmesį teko dalyti perpus. Dizaino festivalis turi

savas tradicijas: jis nebeįsivaizduojamas be Laisvės alėjos vitrinų apipavidalinimo, kuris neretai atsiduria ties kičo riba, dėl to žingsniavimas alėja tampa pakilesnis nei įprastai: yra kur akis paganyti ir savo konstruktyvią kritiką išreikšti. Smagiai bežingsniuojant pasiekiami aukšti ir erdvūs "Pienocentro" rūmai.

Atskirose patalpose veikė skirtingos baldų ekspozicijos – antikvarinių ("Tapkite antikvarinių baldų istorijos dalimi"), modernistinio dizaino ("Matyta"). Vis dėlto labiausiai iš baldus pristatančių parodų išsiskyrė praėjusio amžiaus septintojo dešimtmečio stiliaus interjero ir baldų paroda "Butas 1966", kurią surengė iniciatyva "Gražinkime Kauną". Ši ekspozicija dvi "Pienocentro" erdves transformavo į namų aplinką su kabančiais paveikslais, veidrodžiais, knygomis ir gėlėmis, sukurdamą įspūdį lyg visi baldai ir interjero detalės priklausytų šiai vietai. Ji nė kiek nepriminė formalios ekspozicijos, siekiančios pademonstruoti tik baldus. "Butas 1966" – tai nuotaika, jausmas, harmoningas santykis su "Pienocentro" rūmų erdve.

Greta baldų, skirtų naudoti, buvo ir keletas ekspozicijų, kritikuojančių vartotojišką kultūrą ir skatinančių senus baldus atnaujinti, prikelti antram gyvenimui: "Kūrybos kampas 360" pristatė antrinio dizaino visuomenės objektų parodą "Sena yra nauja". Naudodami ekodizaino techniką menininkai pabodusius baldus atnaujino, suteikdami jiems išskirtinę išvaizdą. Kūrėjų grupė "Sentimento" ekspozicijoje "Baldai vs vartojimas" taip pat perteikė kritišką požiūrį į vyraujančią vartojimo kultūrą. Prie konstruktyvios kritikos prisijungė ir menininkas iš Suomijos Henrikas Embonas, surengęs "Trash Design" parodą "Real life playback", kurioje plastikinius butelius, panaudotas skardines, senus baldus perkūrė į savitus interjero elementus.

Nuo įdomių baldų ekspozicijų, besiskiriančių stilistika, skatinančių susimąstyti apie tai, kaip patys galime prisiliesti prie mums brangių daiktų juos išsaugodami, galima pereiti prie interjero objektų parodų.

Festivalis buvo gausus ne tik įvairių dizaino sričių objektų, bet ir vizualiojo meno darbų: fotografijos, grafikos, tekstilės, juvelyrikos, skulptūros, objekto meno, instaliacijų kūriniai užpildė "Pienocentro" rūmų erdves.

Ne tik dizaineriams svarbus antrinis daiktų panaudojimas. Skulptoriui Tomui Vosyliui taip pat artima ši idėja. Menininkas eksponavo juvelyrinius dirbinius "Recycling", kuriems naudojo žurnalų iškarpas, reljefiškus kištukinių lizdų apvadus, jungdamas juos su organiniu stiklu, titnagu ir taip sukurdamas vienetines apyrankes. Grafikė Greta Grendaitė tušo piešinių su koliažo detalėmis serijoje "Flora & Fauna", apjungė laisvą, nesuvaržytą, lengvai išsiliejusį piešinį su žurnalų, laikraščių, reklaminių skrajučių iškarpomis. Autorinę kūrybą papildančios dirbtinės dalys, svetimkūniai (iškarpos) sukuria savitą estetiką – lyg traukiančią artyn, lyg atgrasančią.

Tekstilinė Severija Inčirauskaitė-Kriaunevičienė parodoje "Rožėm klotas kelias" avarijose sugadintų automobilių detales siuvinėjo margais gėlių žiedais. Ironiškai, tačiau jautriai, apeliuodama į vieną iš visuomenės problemų – neatsakingą vairavimą, kurio pasekmės neretai būna itin skaudžios. Paskubėk ir tavo automobilį papuoš siuvinėtos rožės.

Grafinio dizaino atstovas Kazimieras Inčirauskas vaizduojamojo meno kūrinys "O jūs vaikai taip darykit" per lietuvių liaudies simbolikos sugretinimą su šiuolaikinėmis technologijomis paskatino susimąstyti apie individualią ir kolektyvinę atmintį, susietą su tradicijų išsaugojimu ir naujųjų technologijų invazija.

Stiklo menininkė Martyna Bartkutė juvelyrikos parodoje "Prisijaukinti dangų" sujungė šviesą ir materiją. Žiedai, uždaryti nedideliuose akvariumuose, priminė vandenyno dugno augmeniją, kuri palytėta iš viršaus sklindančios šviesos suvirpa, atskleisdama dinamiškas, unikalias savo formas.

KTU fotolaboratorijai atstovavęs menininkas Vulovak eksponavo mobilografijos parodą "Telefoniniai užrašai", vieną iš rūmų sienų užpildydamas vaizdais, fiksuotais kiekvieną dieną, keliaujant iš taško A į tašką B. Įdomūs siužetai, nestandartinės kompozicijos, spalvų melancholija – ribotomis raiškos priemonėmis (turėdamas tik mobilųjį telefoną) Vulovak sukūrė vizualų dienoraštį, pasakojantį asmenines istorijas. Svetlana Batura ekspozicijoje "Šokis tavo kišenėje" gilinasi į judesio studijas, atskiruose kadruose perteikdama šokėjų judesių fragmentus. Martynas Plepys eksponavo nuotraukų parodą "Ekskursas. atrask. nustebk. pažink", suteikiančią galimybę į

žymius Kauno statinius pažvelgti naujais, netikėtais rakursais.

Dizaino savaitė, vykusi Kaune – reiškiny, sujungęs daugybę skirtingų kūrėjų, plėtojusių vieną temą – jungtys. Žiūrovams buvo įdomu atrasti, kaip kiekvienas menininkas atskleidė šią temą, iškeldamas asmenines, o kartais individualias problemas ir ieškodamas jų sprendimo būdų.

Gairės: [dizaino savaitė](#), [kaunas](#), [Santaka](#), [žvilgsnis\(santaka\)](#)

 Rašyti komentarą

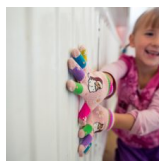
Komentariai (0)

Jūsų vardas

Komentaras *

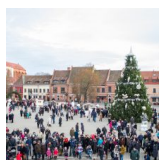
SIŪSTI

SUSIJUSIOS NAUJIENOS

Ka...

DMN ir BNS inf.
14 komentarai

Ka...

DMN inf.
0 komentarai

Kauno...

DMN inf.
1 komentarai